

ger, tvangsbøder, anlæg af erstatningssag samt erstatningsretlig bod.

De kommunale tilsynsmyndigheder kan således tage stilling til, om de retningslinier, som en kommunalbestyrelse fastlægger for behandlingen af sager om ydelser efter den sociale lovgivning, er i strid med lovgivningen. Til brug for sin vurdering heraf, vil tilsynsmyndigheden kunne indhente en udtalelse fra Socialministeriet.

Tilsynets kompetence viger imidlertid i det omfang, der er en klageinstans, der kan efterprøve den kommunale afgørelse. De kommunale tilsynsmyndigheder kan derfor normalt ikke tage stilling til lovligheden af afgørelser, der træffes vedrørende sociale ydelser til enkeltpersoner, idet afgørelserne inden for dette område kan indbringes for de sociale ankeinstanser (amtsankenævn m.v.). Også klager over, at reglerne i forvaltningsloven er tilsidesat i forbindelse med sådanne afgørelser, henhører normalt under de sociale ankeinstanser.

Den gældende retstilstand, hvorefter der består et lovbestemt, selvstændigt socialt tilsyn af ikke nærmere præciseret omfang skaber imidlertid en usikkerhed om rækkevidden af det kommunale tilsyn, idet dette tilsyn også dækker områder, som antages at falde ind under det usikre begreb »det sociale tilsyn«.

På den baggrund kan der skabes en større klarhed ved at ophæve den sociale styrelseslovs § 22 om det særlige sociale tilsyn.

Økonomiske og administrative konsekvenser

Der er på FFL 1991 indbudgetteret betydelige personalereduktioner for Socialministeriets departement som følge af de årlige generelle rammereduktioner, regeringens afbureaukratiseringsplan samt den vedtagne særlige reduktion af Socialstyrelsen. Forslaget vil gøre Socialministeriet i stand til at imødekomme disse reduktioner på en hensigtsmæssig måde.

Bemærkninger til de enkelte bestemmelser

Til § 1

Socialstyrelsen er oprettet med hjemmel i den sociale styrelseslovs § 20. Som følge af forslaget om Socialstyrelsens nedlæggelse foreslås bestemmelsen ophævet.

Efter § 22 i den sociale styrelseslov fører socialministeren tilsyn med kommunernes og amtskommunernes administration af det sociale område. Som nævnt i de almindelige bemærkninger er dette tilsyn som følge af decentraliseringen og opbygningen af et omfattende klagesystem blevet nedtonet væsentligt.

Hertil kommer, at rækkevidden af § 22 har givet anledning til usikkerhed med hensyn til afgrænsningen over for det almindelige tilsyn og ressorttilsynet, som efter almindelige statsretlige og forvaltningsretlige regler gælder for enhver minister. Den omstændighed, at der ikke til § 22 er knyttet sanktionsmuligheder, har i sig selv gjort anvendelsen af bestemmelsen uklar.

Ved ophævelsen af § 22 om det sociale tilsyn skabes der en klarere retstilstand, idet det hermed fastslås, at de kommunale tilsynsmyndigheder også inden for det sociale område skal påse, at der ikke i kommunerne og amtskommunerne handles i strid med lovgivningen. Som anført i de almindelige bemærkninger til lovforslaget gælder der dog den væsentlige modifikation heri, at tilsynsmyndigheden normalt ikke vil kunne tage stilling til lovligheden af afgørelser vedrørende sociale ydelser til enkeltpersoner, idet sådanne afgørelser kan påklages til de sociale ankeinstanser. De kommunale tilsynsmyndigheder vil imidlertid kunne gribe ind, hvis der fastlægges retningslinier for administrationen af det sociale område, som klart er i strid med lovgivningen herom. Til brug for vurderingen heraf, vil de kommunale tilsynsmyndigheder normalt indhente en udtalelse fra Socialministeriet.

Efter den nugældende § 24 kan socialministeren bemyndige Socialstyrelsen eller en anden central styrelse til i nærmere angivet omfang at udøve beføjelser, som i loven er tillagt socialministeren. Som følge af forslaget må denne bestemmelse anses for overflødig.

Til § 2

Til nr. 1 og 2

Ændringerne er en konsekvens af forslaget om Socialstyrelsens nedlæggelse.

Til nr. 3

Ændringen er redaktionel og er en følge af lov nr. 389 af 7. juni 1989 om ændring af den sociale styrelseslov samt forskellige bestemmelser om det sociale udvalg (ophævelse af det sociale udvalgs selvstændige kompetence m.v.).

Til nr. 4

Ændringen er redaktionel.

Til § 3

Ændringen medfører, at beføjelsen til at fastsætte størrelsen af børnetilskud og børnebidrag overføres fra chefen for Socialstyrelsen til socialministeren.